

και πορομαχικό.

Αλλ' ή δυσπιστία του Άλη προς τή κέρδη μιάς τσικαύτης συμ- μαχίας εξεδηλώθη με άφέλειαν δήθεν, υπό την όποιαν ήπληχε πραγ- ματική διπλωματι- όσης.

«Ο πασάς με άκουσε, εξακολουθεί ό ντε Μοντινύ ντε Τουρπέν, με προσοχήν σαν να εξακολουθαινε τή γαλλικά που του τή μετε- φράζε με άστραπι λαν ταχύτητα ή διεκρινής, ένθ ή γραμματευσ έγραφε. Όταν ό Άλης είδε ότι έπαινα να μιλω, έκανε σημείον να φέρουν τή μαξιλάρι μου κοντά του. Μπροστά μου άνεδίδετο καπνός από τή μιά περσική πίπα τής όποιας μου παρουσιάσθη τή κεχομπαρέ- νιο στόμα ταυτοχρόνως με τόν καφέ που τόν έσέρβριον σ' ένα χρυσό δίσκο.

«Ο Άλης μου είπε, ένθ μετέφραζε κάθε φράσι ή διεκρινής: — Είμαι εύχαριστήμενος που πληροφορούμαι ότι ή γείτονάς μου ή Βασιλεύς τής Νεαπόλεως και ή αδελφός του ή Αυτοκράτωρ τών Γαλλών ύμνούν και ότι έπειτα από τούς έδοξους μάχης και ήνας έστρεψαν εις φυγήν τού, έχθρού; αν. Έν τούτοις ή τριπελί- της μου, μου έγραψε από την Βιέννη, άκριω, όταν ή ζ. Πουε- βιλ μου μιλούσε διά τήν κατάκτησιν αυτής τής πόλεως από τόν αυ- τοκρατόρα του, ότι ή Αυτοκράτωρ τής Αυστρίας έξαναγύρισε στή Βιέννη από την έκστρατείαν. Σά παρακαλώ να μου είπητε ποιός από τού; δύο λέει την άλήθεια.

— Και οι δύο είπαν τήν άλήθειαν διά δύο γεγονότα άλληλοδιά- δοχα. Ποιός; θά τοίμωσες ή είλη ψέμματα στην ύψηλότητα σας; — Έτσι εινε άλήθεια ότι ή Αυτοκράτωρ τής Αυστρίας έγύρισε στή Βιέννη.

— Μάλιστα. — Αι, τότε δέν μπορώ να πιστεύσω ότι οι Γάλλοι έκκρίευσαν τήν Βιέννην.

— Γιατί δέν τό καταλαβαίνετε; — Γιατί άν έπερνα τήν Βιέννην έγώ θά τήν έκρατούσα.

— Η Γαλλία εινε μεγάλη και πλουσία και με πολυάριθμο λία. Δέν έχει έκστρατεύσει για να κατακτήση γαίαις και ήπηρεους, άλλα για να εξασφαλίση ειρήνην έντιμο και διαρκή. Θέλει να έμποδίση τήν Αυσρία να εξαπλώση στή Βουλγαρία, τόν Τσάρο στην Κωνσταντινούπολιν και ν' άπελευθέρωσιν τόν μέγαν Μογγό- λον του Ίνδοσταν που καταπείζεται από τούς Άγγλους. Όταν έ- πιτευχθούν αυτα οι γαλλικάι δυνάμεις; θά έτιστρέψουν στή φυσι- κα των όρει. Ο αυτοκράτωρ τής Αυστρίας ύποσχέθη ότι θά σε- βισθή τή Βουλγαρία, ύπέγραψε συνθήκη και ή ούτοκράτωρ Να- πολέων του απέδωσε τήν πρωτεύουσά του και τόν έταλέφερε από τόν θρόνο του που είχε καταρρεύσει από τήν πύρ του πολέου.

«Ο Αυτοκράτωρ τής Γαλλίας εινε κύριος τής ζωής των Γάλλων; — Όχι! Η δικαιοσύνη άπομένει εν όνόματι του, άλλα ύπο- τάσσεται εις αυτήν αυτός ή ίδιος, έχων τή δικαιοσύνη μόνον ν' άπο- νέμη χάριν.

— Πούφ, έκαμε περιφρονητικώς ή Άλης.»

Και ή νε Μοντινύ Τουρπέν άναφέρει άμέσως παρακάτω τήν άπό- λουθον γεγονός που του έκαμε έξαιρετική έντύπωσιν και παρουσι- άζει ιστορικόν ένδιαφέρον, διότι σημειούται από ένα ξένον.

«Τήν προηγουμένη τής άφιξέως μου εις τή Ιωάννινα ή Άλης είχσε διατάξει να πνιγούν εις τήν λίμνην δεκαεπτά νέες γυναίκες, ή πιο ώριμης, εταξύ των έλληνίδων, με τής όποιες, οι υιοί του Βελής και Μουχταρ είχαν ένόχους, σχέσεις, πράγμα που εξημίωνε τήν γο- νιμότητα των νομίμων συζύγων των. Ο θρηώδης νικητής των Σουλτατών έπίστευε ότι θά ίδυρε μίαν αυτοκρατορίαν. Είχεν όνει- ροπολήσει ότι θά έγινε ή κορυφή μιάς δυναστείας Άλβανικής. Είπε τώ όνειρον όλων των τυραννών που λημονούν ότι ή βία δέν εδραϊνεί τίποτε. Είς αυτήν τήν δυναστικήν χίμαιραν—διά τόν φόν- τον τής έμφανίσως νόθων άπογόνων—ώφελετο ή εξεφάνισις όλων των ώριμών έκείνων Έλληνίδων διά πνιγμού εις τήν λίμνην υπό τήν όμματα του Άλη.

«Ο ζ. Πουεβιλ μου είπεν άφηγούμενος τήν όράμα τούτο ότι άν έφθαναι εις τή Ιωάννινα ειςοσιτέσσαρες ώρας ένωρίτερα, ή πιασά, άν του ζητούσα χάριν ύπερ των δυστυχισμένων γυναικών θά μου τή; εδίδε! Τι καίαι!

Ναι γιατί ή Άλης των Ιωαννίνων, κύριος τής ζωής των ύπρκών του όπου; όλοι οι αρχόντες μουτομάρτοι δειαν του ώφέλησιν περί τής ήγεμονικής έπικεινής άπληγής με ενα περιφρονητικόν «πούρ!»

Είπε γνοστών έκ τής ιστορίας ότι ούτε αυτή ούτε αι άλλα με- ταξύ των Γάλλων και του Άλη διαπραγματεύσεις έλαβαν ποτέ τέ- λος. Ο φοβερός βεζύρης δέν είχε έμπιστοσύνην εις κανένα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Η 'ΔΙΑΝΟΗΣΗ,

Υπό του έκδοτικού βιβλιοπωλείου ή «Λογοτεχνία» Μελη Νικο- λαΐδη και Σιας άγγελείται διά τήν 1ην Φεβρουαρίου ή έκδοσις; μη- νιούον κριτικού και έπιστημονικού περιόδικου υπό τόν τίτλον «Δια- νόησις».

Είς τός σελίδας του θά περιληφθούν άρθρα και μελέται των γνωστωτέρων Έλλήνων και ξένων διανοουμένων διά τή σύγχρονα προβλήματα τής ζωής και τής Κοινωνίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ έπίπεδον πιστήριον έχων πλάκα 100 X 140 δυνά- μενον να πέρνη 4 σελίδας μελίστης έφημερίδος και τυπώνον 1200 φύλλα καθ' ώραν. Μοναδικόν διά καθημερινήν έπαρχιακήν έφημε- ρίδα. Πληροφορία εις τή γραφεία μας.

ΕΠΟΜΑΚΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Συνεχίζομεν και σήμερον τήν δημοσίευσιν των άφηγήσεων των άνα- γρωστών μας, των σχετικών με τήν εμφάνισιν φαντασμάτων και τή φανό- μενα τηλεπαθείας.

Ο ΨΥΣΤΗΡΩΔΗΣ ΓΕΩΡΓ

Περίεργος εινε οσαύτως και ή άφηγησις του κ. Δημ. Παπα- γιαννοπούλου.

— Καθόμουν, μάς γράφει εις έπιστολήν του, μαζί με τήν μη- τέρα μου, στην είσοδο του σπιτιού μας και περιμένανε να γυρίσω ή πατέρα. Ήτανε βράδυ και ή ώρα άρκετα περυσμένη. Ξαφνικά είδα ν' ανοίγη ή πόρτα μιάς κλιμακής μέσα στην όποιαν φυλάγαμε διάφορα πράγματα και να βγίη από εκεί ένας άνθρωπος έως, 80 έτων, ψηφό, ίσχνός, χλωμό, με λευκά μακρια γενειά. Φορούσε από πάνω ή; καιτώ κάτι πορφυρέο σαν νυχτικό μακρό, λευκό και άερώδες. Πέρασε μπροστά μας μ' ένα βήμα άγρό και άπόδυρο, ά- νοίξε τή πόρτα που οδηγούσε στή ύπογειο που ήταν τή κλιμακία μας κ' έχούρηκε μέσα στο σκοτάδι.

Είχα παραχθεί πολύ και κώησις τή μητέρα μου ποιός ήταν ή άνθρωπος αυτός. Η μητέρα μου προσποηθήκε πως δέν είδε τίποτε κ' έκανε τή σαυρό τής.

Μερικά χρόνια κατότιν όταν τής ξαναθύμισα τή γεγονός αυτό ή- μοιόλογησε τήν άλήθειαν, πως έπόκειτο περί παραδόξου φαινομένου. Μου ήγήγησεν δέ επί πλέον ότι τόν άνθρωπον αυτόν τόν είδαν και άλλα μέλη τής οικογενείας μας.

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Ο κ. Ν. Άδομηζόγλου μάς γράφει σχετικώς τή κάτωθι παρά- δοξον γεγονός, που του συνέβη: .

— «Το 1921 καθόμουν στή συνοικία «Κουλουτζιδικά» τής Σμύρνης, με τόν αδελφό μου, τή γυναίκα του και τή τέταρτη κοριτσι- ά του. Ένα βράδυ στις 16 ή 17 Σεπτεμβρίου ήμουν άδιαφετος και γύρισα σπίτι συνοδευόμενος και από τόν φίλον μου Ιατρον κ. Μομφερριτον, ή όποιος; θά ήδύνατο να επιβεβαιώσιν όσα κατωτέρω οα, έκείνω.

Όταν φτάσαμε στό σπίτι, στό όποιο έμείναμε μ' ένόικιο, χτύπησα τήν πόρτα να δέν κατέβηκε κανείς να μάς άνοίξη.

Μεσα στό σπίτι άκούγοντοσαν παραένα βογγητά.

Ξαναχτύπησα δυνατά, μα δέν έφαινετο κανείς και τή βογγητά εξακολουθούσαν. Αυτό μάς ύποψίασε. Υποθέσαμεν πως κάποιον δυ- σούχημα θά συνέβη κ' έσκεψήκαμε να μπούμε στό σπίτι με κάποιον τρόπο.

Ζήτησαμε τότε μιά σκάλα από τή άπάναντι παντοπωλείον του κ. Σικελιώτη, τήν έστρώσαμε στόν τοίχο κ' έπηδή- σαμε μέσα στό σπίτι από ένα παρουν. ο.

Μολις μπήκαμε στό δωμάτιο τής νύφης μου, έμείναμε έμβρόντητοι. Φωτατον θεάμα έπρόκειλεν έμπρός μας.

Τα έπιπλα ήσαν άναποδογυρισμένα καταρσής στό πάτωμα και σπορμένα, τή κάδρα ριγμένα κά- τω, ή καθρέφτης έπίσης! Σέ μιά γωνία τής σάλας τού ήσογειον βρήκαμε έπισως τήν γυναίκα του ή- δελφού μου και τήν μικρή τής κόρη σέ φρικτή κατασσει...

Από τή ύπόγειο του σπιτιού άκούγόταν άκούη ένας τρομερός θόρυβος και μουγγρητά άλλωνοτα.

Φέρομε άμέσως στις άισθήσεις τής τήν νύμφη μου και τήν κόρη τής. Όταν τούς ρωτήσαμε τί συνέβη δέν ήσαν εις θέσιν να μάς πουν τίποτε, δέν ήξευαν τίποτε άπολύτως.

Η άτυχής κόρη τής νύμφης μου έπαθε συνεπεία τής ταραχής τής παράκρουσιν. Και βρίσκεται άκόμη σ' αυτή τή θλιβερή κατάστασι πληθον μου, εδών στό Βαθύ που κατοικώ τώρα...

Εξήγησιν του παραδόξου αυτού γεγονότος δέν είμαι εις θέσιν να δώσω. Παραμένει και για μένα και για όλους τούς άλλους μυστήριον!

